

Càntut

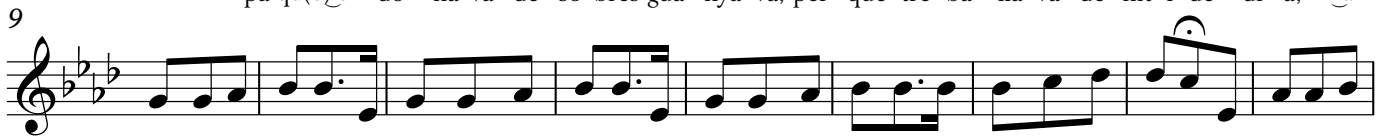
Cançons de tradició oral

La meva infantesa

Laura Serra i Torrentà, Banyoles



1. La me - va in - fan - te - sa no viu dels de - fec - tes que por - ta u - na ma - re per to - ta fi - lle - ta; la pa qu(e) em do - na - va de so - bres gua - nya - va, per - què tre - ba - lla - va de nit i de di - a; i a -



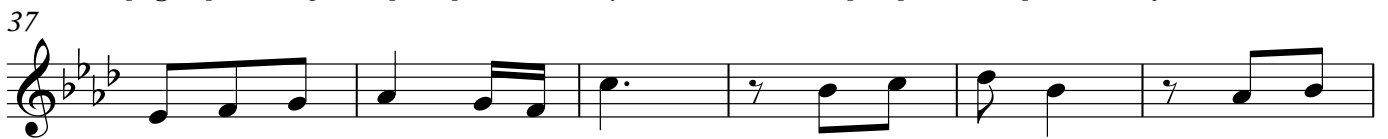
9 llum de la vi da, vaig néi xer a l'hos - pi - ci, sen - se u na ca - rí - cia, sen - se u na a mo - re ta. Vol - ta da de que - lla do - no - ta al(s) ves - pres mar - xa - va, tor - na - va a punt d'au ra sens dir d'un ve - ni - a. I un di - a ves



18 ne nes con jo des gra - ci ades, de tot a - pre - ni - en me - nos d'es ti - mar, i un di - a per pe - ga vin tir - me de se da i de jo - ies, em va pre sen - tar me i en rics ca - va - llers; i alla vores vaig com - pren dre per



27 gué u - na se - nyo - ra i amb e - lla, les mon - ges, me va(n) fer mar - xar. Com que n'e - ra pe - ti - te - ta, què em pro - te - gi - a, per què m'en - se - nya - va de fer certs pa - pers. Com que n'e - ra jo - ve - n - eta, —



37 molt a - le - gra vaig pen - sar qu(e) em fa - ri - a de ma - no en sa - bia què era el pe - cat; la des - hon - ra qu(e) en por -



43 re - ta i fins i vaig vol - (gu) er - hi a - nar. 2. El ta - va _____ a - quest món de va - ni - tat.

3 I avui sóc la dona
de tots estimada,
la reina del luxe,
la més orgullosa;
i (escotso) fortunes
i trenco esperances,
ja mai podré ser
ni ser carinyosa.

Si ric, ric per força,
que res me impressiona
si ploro faig veure,
jo no sé plorar.

Com que n'era petiteta
no vaig saber, mare,
què era amor,
i ara mai en puc saber-ne
de les tendreses del cor.